

Manifest de la Nit de Sant Joan 1993

L'Orquestrina d'Algaida va animar la Festa de la Nit de Sant Joan.

Bona nit a tothom.

Com cada any, i ja són vint-i-dos, l'Institut d'Estudis Eivissencs celebra la Festa de la Nit de Sant Joan. Enguany, seguint el recorregut per tots els pobles d'Eivissa i Formentera, ens hem reunit a Puig d'en Valls per celebrar amb tots vosaltres aquesta nit plena de màgia i significat per a la gent de tot arreu dels Països Catalans.

Com cada any, la Comissió Executiva de l'Institut d'Estudis Eivissencs ha elaborat el manifest que us llegirem a continuació i

que ha intentat ser un repàs dels manifestos que, al llarg d'aquests ja vint-i-dos anys, s'han elaborat. En una ràpida ullada hem observat que han estat una constant preocupació la llengua, la cultura i l'entorn natural.

Ens ha sorprès constatar que, si bé alguns aspectes han estat àmpliament superats, són molts els temes plantejats any rere any, que encara avui en dia continuen sent motiu de preocupació i causa de reivindicació.

Quant a l'aspecte lingüístic, s'ha observat, pel que fa a l'ensen-

yament, una lenta però progressiva millora. Ja comptam amb alguns centres que tenen el català com a primera llengua i són molts els pares que busquen escoles en català per donar als seus fills un bon ensenyament. Si bé, encara, s'observen bastants deficiències.

Amb facilitat es dona la culpa a l'Administració de la situació lingüística en què es troba l'ensenyament a les nostres illes. Però, a vegades, es deu a la manca de suficient conscienciació social i n'hi ha molts que es situen en una postura

còmoda de deixar passar. Voldríem fer aquesta nit una crida als diferents estaments del món de l'ensenyament –pares, alumnes i professorat– perquè treballin per consolidar el prestigi de la nostra llengua, a fi que pugui ser emprada en tots els àmbits sense cap tipus de sentiment d'inferioritat ni de menyspreu.

Tornam a reclamar des d'aquí la necessitat que les guarderies i les escoles infantils emprin la nostra llengua, ja que els al·lots es troben en un període fonamental per establir les bases dels seus futurs mitjans d'expressió.

Volem constatar, d'altra banda, que cada any són més nombrosos els assistents als cursos de català per a adults organitzats per l'Institut amb la col·laboració de diversos ajuntaments de les illes, als quals hi assisteixen eivissencs interessats a conèixer la seua llengua, i, sobretot, gent castellanoparlant o estrangera amb voluntat d'integrar-se lingüísticament al poble que els ha acollit.

Així mateix, mantenim la nostra queixa, ja feta en altres manifestos, envers els mitjans de comunicació. Encara no tenim a les nostres illes cap tipus de publicació diària escrita en la nostra llengua, i a l'existent no s'hi poden trobar ni tan sols petites seccions. Cal destacar, però, l'augment de cartes adreçades al director i anuncis escrits en català, que són testimoni del creixent ús que el poble pitiús fa de la nostra llengua. Comptam, ja, amb la publicació d'una revista de tirada mensual, *Veu d'Eivissa i Formentera*, i d'una altra, semestral, la revista *Eivissa*, ambdues elaborades exclusivament en llengua catalana.

Cada vegada són més les emissores de ràdio que es poden escoltar a les illes, en les dues sintonies, però cap d'elles no empra la llengua catalana més que en determinats programes, anuncis concrets i declaracions o entrevistes fetes a algunes persones del món pitiús.

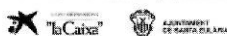
També ens satisfà la tasca que duen a terme les editorials eivissenques, que fan que cada vegada siguin més abundants els títols que s'ofereixen, la qual cosa obeeix a una major demanda del públic.

Volem agrair, des d'aquí, les gestions portades a terme per

FESTA DE LA NIT DE SANT JOAN 1993

PUIG D'EN VALLS

evitar que les illes Pitiüses es vegin perjudicades per la substitució de les emissions de les dues cadenes de televisió de parla catalana en benefici de les cadenes privades d'àmbit estatal, totes elles en llengua espanyola.

D'altra banda, no podem deixar d'expressar el nostre reconeixement per la progressiva valoració i recuperació de tots els elements que formen el nostre ric llegat cultural. Reneix el nostre interès per l'artesanía, la conservació dels oficis tradicionals, la recuperació de la música, els balls, les eines, l'arquitectura popular (en aquest punt volem esmentar la tasca de grups com el TEHP, enguany premiat amb la Menció d'Honor Sant Jordi, que cada any atorga la nostra institució).

Encara és molta la feina que ens queda i que s'ha de fer aviat. Les futures generacions tenen dret a conèixer el seu passat cultural i aquest s'està perdent. Feim una crida a tots aquells interessats a fomentar la recerca de la nostra tradició popular. Els nostres majors en són la principal font i per desgràcia aquesta ens està desapareixent. Cerquem-la i guardem-la per escrit com un tresor.

L'altre gran bloc temàtic a què feiem referència és la destrucció que s'ha fet i s'està encara fent del nostre medi natural.

És lamentable comprovar que ja en els primers manifestos de la nit de Sant Joan elaborats per l'Institut, a mitjans dels anys setanta, es reivindicava la

protecció d'un espai natural de gran interès ecològic. Ens referim a les Salines. I malauradament encara avui, en aquesta vint-i-tresena convocatòria de la nit de Sant Joan, continuam reclamant la definitiva solució que ens assegurí per a sempre un dels pocs redutes naturals que ens queden a les nostres illes.

Lamentam que interessos personals i partidistes prevalguin per damunt dels de la terra i que no s'hagin inclòs les Salines dins el conveni Ramsar, per obllits burocràtics que haurien salvaguardat definitivament aquests espais.

Ens preguntem si és necessària la construcció d'altres camps de golf, amb tot el que això implica de destrucció del paisatge o ús abusiu d'un bé tan necessari i escàs com l'aigua.

És convenient l'ampliació del port d'Eivissa amb la destrucció de zones com el Botafoc, l'illa Plana i altres, o la creació d'un altre amb la destrucció de la Caleta i els seus voltants, de gran interès arqueològic?

Els eivissencs volem gaudir d'una illa més neta i amb millors infraestructures per augmentar la qualitat de vida i per mantenir i, fins i tot, millorar l'única font d'ingressos que tenim, el turisme. Per tant, li hem d'oferir una major qualitat en tots els aspectes. Estam d'acord que s'ha de renovar i actualitzar l'existent estructura hotelera (no creixent-la), però sense dur a terme campanyes que, en general, donen una imatge de servilisme i mercantilisme de la qual hem de fugir.

Per acabar volem agrair-vos a tots la vostra presència aquí, a Puig d'en Valls, per celebrar la nit de Sant Joan. I volem fer esment del recolzament econòmic de "la Caixa". Ens congratula a tots els que estimam els nostres costums que s'hagi recuperat aquesta festa tan eivissenca i que cada carrer, poble o barriada faci la seua festa particular i que els petits ja sàpiguen que aquesta és la nit màgica del foc. Bona nit i fins a l'any que ve.

Puig d'en Valls, 23 de juny de 1993.

COMISSIÓ EXECUTIVA
DE L'INSTITUT
D'ESTUDIS EIVISSENCS